

[Christmas Møller.]

har været fremme, der har dannet Baggrunden for hele Debatten her ved Tillægsbevillingslovforslagets tredje Behandling. Forholdet er jo da ogsaa det, at det er de forskellige Partiers Synsmaader angaaende den fremtidige Valutapolitik, som i mange Henseender vil være det afgørende politiske Spørgsmaal i de kommende Maaneder.

Jeg tillod mig i Eftermiddagsmødet at stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, om han ikke var af den Opfattelse, at Kronens virkelige Værdi vilde være afhængig af en Række forskellige Foranstaltninger, Diskontopolitik, Kreditpolitik, Toldpolitik o. s. v., og det ærede Medlem svarede, at det vilde den naturligvis, at der efter hans Opfattelse ikke var den fjerneste Tvivl om, at alt dette spillede en overmaade betydningsfuld Rolle for, hvad Kronens virkelige Værdi var.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde i den Tale, han nu holdt, at Partiet Venstres Standpunkt med Hensyn til Valutapolitiken var dette, at Partiet ikke ønskede en eneste af de Vare- eller Valutarestriktioner, som var givet, ophævet, absolut ikke; det eneste, man fra Partiets Side ønskede, var, at den tvungne Aflevering af Valuta skulde forsvinde. (*Krag: Saadanne Restriktioner, som er af Betydning for Kronens Værdi!*). Nu begynder det ærede Medlem Hr. Krag at rette det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, og jeg kan jo godt forstaa, at Rettelse behøves. Men det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde det paa den Maade, at Vare- og Valutarestriktioner var man villig til at gaa med til og havde man tilbuddet — det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nikker —, og det eneste, man forlangte, var, at den Valuta, der føres hjem, skulde man have Lov til at sælge i det frie Marked; den tvungne Aflevering skulde forsvinde. Det var det Standpunkt, man fra Partiet Venstres Side stillede sig paa, og det ærede Medlem Hr. Neergaard har med hele den Sagkundskab, det ærede Medlem besidder, skarpt understreget, at selvfølgelig vil alle mulige andre Forhold, som jeg nævnte dem for et Øjeblik siden, spille en afgørende Rolle for, hvad Kronens virkelige Værdi er, naar vi lader Tilbud og Efterspørgsel være det afgørende.

Og det Spørgsmaal, som det vil være naturligt og rimeligt at stille det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, vil jeg da forme paa den Maade: Hvis nu det ærede Medlem var Nationalbankdirektør — og jeg kunde jo meget godt tænke mig, at det ærede Medlem ikke var fjern fra den Tanke, at han egentlig kunde lede dette Lands Seddelvæsen bedre end andre — altsaa, hvis nu det ærede Medlem blev Nationalbankdirektør, saa spørger jeg, ihukommende hele det ærede Medlems Valutapolitik og hele den Maade, hvorpaa det ærede Medlem krævede Valutaspørgsmaalet løst, da vi havde det fremme i 1920—26, om det ærede Medlem som Nationalbankdirektør, som havende Magten over Seddeludstedelsen her i Landet, ikke vilde sige: det, der skal løse Valutaspørgsmaalet i dette Land, er, at Nationalbanken gør sin Pligt. Det var det ærede Medlems store Krav i 1924; det er vel ogsaa Kravet i Dag: Nationalbanken skal gøre sin Pligt.

Men hvis det ærede Medlem har den Opfattelse, at Landets Valutaspørgsmaal skal løses paa den Maade, at Nationalbanken skal gøre sin Pligt, saa spørger jeg: hvad kan det da betyde fra det ærede Medlems Side andet end, at man vandrer de Veje, som det ærede Medlem Hr. Neergaard har indrømmet har afgørende Indflydelse paa Kronens virkelige Værdi, nemlig den voldsomme Kreditindskrænkning, den betydelige Diskontoforhøjelses Vej, for at Nationalbanken kan gøre det, som er Nationalbankens Pligt efter det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Opfattelse: at holde Pengevæsenet her i Landet paa et højt og hæderligt Stade.

Det har været naturligt for mig at gøre denne Bemærkning om hele Valutaspørgsmaalet, fordi det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nu i Slutningen af sin Tale igen kom ind paa det og, saaledes som jeg sagde, har givet Tilsagn om, at man vilde bevare alle Restriktioner undtagen denne ene, Afleveringspligten. Man vil altsaa bevare alle de Restriktioner, som det ærede Medlem omtaler, og i ganske særlig Grad den af det ærede Medlem indstiftede Valutaattest — som ikke er en Valutaattest, men er en Importreguleringsforanstaltning, en Importreguleringsforanstaltning, der betyder to Ting, for det første, at vi ikke maa indføre Varer for flere Penge, end vi har